

Écha historycznego oświadczenia

Słowa Stalina — drogowskazem dla ludów świata walczących o pokój

Z całego świata napływają dalsze wiadomości świadczące o tym, że ostatnie oświadczenie Generalissimusa Stalina, złożone korespondentowi „Prawdy” wywołało wszędzie niezwykle potężne wrażenie, wysuwając się na czoło wydarzeń międzynarodowych. Poniżej podajemy niektóre spośród tych doniesień.

CHINY

PEKIN. Wszystkie dzienniki chińskie podały tekst rozmowy generalissimusa Stalina z przedstawicielem „Prawdy” na czołowych miejscach, zamieszczając obok portretu wodza światowego obozu pokoju.

Dziennik szanghajski „Sinbenzibao” w artykule redakcyjnym stwierdza, że oświadczenie Stalina jest aktem o znaczeniu światowym.

Mądre wskazania Stalina pomagają narodom świata do jasnego zrozumienia tendencji rozwoju sytuacji międzynarodowej. Oświadczenie Stalina — to wyrok śmierci na agresorów imperialistycznych. Jest ono równocześnie natchnieniem dla wszystkich ludzi miłujących pokój, napawając ich męstwem i wiarą w przyszłość — pisze dziennik.

KOREA

MOSKWA. Jak donosi z Phe-nianu agencja TASS, wiadomość o rozmowie Józefa Stalina z korespondentem „Prawdy”, podana natychmiast przez radio rozszedła się lotem błyskawicy wśród ludności. Wszędzie powtarzano słowa Stalina, że jeżeli Anglia i Stany Zjednoczone ostatecznie odrzucą propozycje pokojowe chińskiego rządu ludowego, wojna w Korei może zakończyć się jedynie porażką interwentów.

Rezolucja KC KPF

Lud Francji nie zniesie polityki korzenia się przed USA

PARYŻ. — Na ostatnim plenum KC Komunistycznej Partii Francji, po dyskusji i po końcowym przemówieniu Jacques Duclos, uchwalona została rezolucja, której tekst ukazał się na łamach dziennika „Humanite”.

Rezolucja podkreśla, że imperializm amerykański i jego wale, doprowadzeni do desperacji sukcesami obozu demokratycznego i swoimi sprzecznymi wewnętrznymi uciekają się coraz to bardziej do polityki otwartej agresji i we wszystkich dziedzinach przyspieszają gorączkowo przygotowania, zmierzające do rozpętania trzeciej wojny światowej.

Wskrzyszając militarystkę niemiecką i sprzeciwiając się zjednoczeniu Niemiec na podstawie demokratycznej, imperialistycznej amerykańskiej — jak stwierdza rezolucja — mają na celu przekształcenie Niemiec w drugą Koreę.

W swych planach wojennych

imperialiści amerykańscy przeznaczą ważną rolę Francji, jako bazy strategicznej i rezerwy mięsa armatniego. W ten sposób główna odpowiedzialność w ogólnej bitwie o pokój obarcza nasz naród i naszą partię. Walka przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich stanowi bezsprzecznie

renie międzynarodowej.

Onegdaj w „N”-tej jednostce odbyło się zebranie ZMP, poświęcone 33 rocznicy powstania Armii Radzieckiej. Po obszernym referacie ofic. Tkaczyka marynarze kolejno zabierali głos w dyskusji. Oddolnie wypłynął wniosek marynarzy, ażeby w dowód wdzięczności i przyjaźni dla naszych najbliższych sojuszników żołnierzy Armii Radzieckiej poległych w walkach o naszą wolność we własnym zakresie przy-

pełnego tekstu rozmowy stwierdza w artykule redakcyjnym, że oświadczenie generalissimusa Stalina ma bezcenne znaczenie. Stalin — pisze dziennik — zadał druzgocący cios p. agandzie amerykańskich podżegaczy wojennych oraz ich najemników pracowniczo-socjalistycznych w rodzaju Attlee.

INDIE

MOSKWA. Opinia publiczna stolicy Indii szeroko komentuje rozmowę Stalina z korespondentem „Prawdy”. W postępowych kołach wyrażana jest opinia, że rozmowa ta jest nowym, dobitnym świadectwem pokojowej polityki ZSRR, że zmierza ona do pokojowego uregulowania konfliktu na Dalekim Wschodzie i innych konfliktów międzynarodowych, przyczynia się do dalszego zespolenia sił postępowych, walczących o pokój na całym świecie i do zdemaskowania amerykańsko-angielskich podżegaczy wojennych.

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA. W artykule dziennika „Rude Prawo” czytamy m. in.: „Każde słowo odpowiedzi Stalina jest nowym dobitnym wyrazem pokojowej polityki i dążeń pokojowych Związku Radzieckiego, tego niezwykłego socjalistycznego mocarstwa. Dla nas słowa Stalina są bojowym hasłem, wzywającym do jeszcze większego zwania potężnych szeregów obrońców pokoju, do jeszcze szybszej budowy socjalizmu w naszym kraju”.

podstawowy problem tej ogólnej bitwy. Udaremnić zbrojenia militarystów niemieckich, palających żądzą odwetu — znaczy to uniemożliwić wojnę w Europie, czyli zapobiec trzeciej wojnie światowej.

Francuskie masy ludowe — mówi rezolucja — mogą i muszą zadać porażkę rządowi oraz jego polityce niewolniczego podporządkowania się imperializmowi amerykańskiemu, polityce wojny.

Utorowanie drogi do rządu jednolitej narodowej, zależy od narodu francuskiego, a przede wszystkim od uporczywej i energicznej pracy wszystkich członków partii na czele mas.

stóp pomnika radzieckiego.

Na zebraniach poświęconych 33 rocznicy powstania Armii Radzieckiej marynarze w różnych jednostkach podejmują doniosłe uchwały wykazując tym swoją wielką przyjaźń dla Związku Radzieckiego i jego Armii.

Między innymi na jednym z zebrania marynarze Kozłowski i Jakubowski podali projekt, ażeby w uchwale jaką przyjęła organizacja ZMP-owska umieścić punkt — przyspieszenia okresu remon-

„DRUGA CECHA CHARAKTERYSTYCZNA NASZEJ ARMII CZERWONEJ POLEGA NA TYM — UCZY STALIN — ŻE NASZA ARMIA JEST ARMIA BRATERSTWA MIĘDZY NARODAMI NASZEGO KRAJU, ARMIA WYZWOLENIA UCISKANYCH NARODÓW NASZEGO KRAJU, ARMIA OBRONY WOLNOŚCI I NIEZAWISŁOŚCI NARODÓW NASZEGO KRAJU”.

VI plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego PZPR

WARSZAWA. — W dniach 17 i 18 lutego odbyło się w Warszawie VI plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Plenum wysłuchało referatu przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta n. t. „Walka narodu polskiego o pokój i Plan 6-letni” oraz referatu członka sekretariatu Biura Politycznego KC PZPR tow. Hilarego Minca n. t. „Zadania gospodarcze na 1951 rok”.

Po referatach wywiązała się ożywiona dyskusja, w której zabrało głos 27 osób.

Na zakończenie swych obrad plenum powzięło jednomyślnie następującą uchwałę:

Plenum Komitetu Centralnego przyjmuje tezy, zawarte w referatach tow. Bieruta i tow. Minca jako wytyczne działania i zobowiązujące wszystkie organizacje partyjne do walki o pełną ich realizację.

Generalissimus Józef Stalin wybrany jednomyślnie do Rady Najwyższej RFSRR

Niezłomną jedność moralno-polityczną narodu radzieckiego wykazuje raz jeszcze przebieg głosowania w 10 republikach

MOSKWA. Komunikaty, napływające do Moskwy ze wszystkich zakątków Związku Radzieckiego donoszą o niezwykle wysokiej frekwencji ludności w wyborach, o radosnej atmosferze, w której przebiegały i o entuzjastycznie wybranych, z uczuciem dumy spełniających swój obowiązek obywatelski.

W większości okręgów wyborczych głosowanie zostało ukończone jeszcze przed godz. 12 w południe. Na Litwie o godz. 14 — 96 proc. wyborców oddało już swe głosy, w Azerbejdżanie — ponad 97 proc., w Mołdawii i na Łotwie — blisko 99 proc.

W okręgach wyborczych, z których kandydował Józef Stalin głosowanie odbyło się w atmosferze szczególnego entuzjazmu. W większości tych okręgów zostało ono zakończone już około 10 godz. rano. W okręgu kirowskim Leningradu, z którego do Rady Najwyższej RFSRR kandydował Wódz narodu radzieckiego — J. Stalin, głosowanie zostało zakończone o godz. 10 rano, przy czym w okręgu tym głosowało również kilkadziesiąt tysięcy przyjezdnych.

Pod znakiem całkowitej jednolitej wyborców odbywało się głosowanie w tych okręgach wyborczych w których zostały zarejestrowane kandydatury członków Biura Politycznego i kierowniczych działaczy partii bolszewickiej. W atmosferze niezwykle wysokiej aktywności głosowali wyborcy na stachanowców, nowatorów przemysłu, przodowników pracy, pisarzy, działaczy sztuki i kultury.

O godz. 12 w nocy, po zamknięciu lokali wyborczych, urny zostały odpieczętowane i rozpoczęło się obliczanie głosów. Wyniki głosowania będą podane w naj-

bliższych dniach.

Poniedziałkowa prasa radziecka poświęca wyborom niedzielnym czołowe miejsca na swych łamach. Gazety zamieszczają korespondencje z poszczególnych miast i osiedli, liczne migawki z wyborów i wypowiedzi poszczególnych wyborców, charakteryzujące patriotyzm i oddanie dla partii Lenina-Stalina ludzi radzieckich.

MOSKWA. Jak donoszą z Leningradu, w poniedziałek 13 bm. o godz. 4 nad ranem odbyło się posiedzenie okręgowe, z którego kandydował do Rady Najwyższej RFSRR — Józef Stalin. Przewodniczący komisji okręgowej Gusiew zakomunikował, że jak wynika z protokołów przedstawionych przez komisję dzielnicową oraz na podstawie dokonanego podsumowania głosów, komisja okręgowa ustaliła iż deputowanym do Rady Najwyższej RFSRR z okręgu kirowskiego Leningradu został jednomyślnie wybrany Józef Stalin.

W głosowaniu wzięło udział w okręgu kirowskim 100 proc. wyborców tego okręgu oraz przeszło 29 000 wyborców, przebywających w niedzielę 18 bm. w Leningradzie, a przybyłych z różnych miast i wsi Związku Radzieckiego. 100 PROC. WYBORCÓW ODDAŁO SWOJE GŁOSY NA JOZEF STALINA.

Nowe sukcesy Koreańskiej Armii Ludowej

PEKIN. — W komunikacie z dnia 17 bm., ogłoszonym w Phe-nianu, dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej donosi, że na wszystkich frontach oddziały Armii Ludowej wraz z ochot-

Czechon oddziały Armii Ludowej zabiły, zraniły i wzięły niewoli przeszło 900 żołnierzy oficerów nieprzyjacielskich oraz zdobyły wiele sprzętu. Na półdniowy wschód od Henson wojska ludowe wzięły do niewoli stu-

Na okrętach i w jednostkach Marynarki Wojennej

W związku z odpowiedzią tow. Stalina korespondentowi „Prawdy” marynarze po omówieniu tego zagadnienia przez oficera politycznego wiadomością tą przyjęli z wielkim entuzjazmem.

Wypowiedzi te mówił mar. Kozioł są niezbitym dowodem służności polityki jaką prowadzi Związek Radziecki, są niezbitym dowodem wielkości siły i potęgi obozu postępu i pokoju.

Mar. Świerczyński mówi że jest to jeszcze jeden fakt zdemaskowania zmiętego obozu imperia-

Z życia organizacji partyjnych

Organizacje partyjne żyją przygotowaniem do akcji sprawozdawczo-wyborczej

Niedawno w jednej z jednostek odbyło się zebranie przedwyborcze Podstawowej Organizacji Partyjnej, której sekretarzem jest tow. Jaskuła. Na zebraniu tym omówiono zarządzenie Głównego Zarządu Politycznego w sprawie akcji sprawozdawczo-wyborczej, oraz odnosne rozdziały statutu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Po przeczytaniu przez sekretarza tow. Jaskułę zarządzenia Głównego Zarządu Politycznego rozpoczęła się żywa dyskusja, która dobitnie świadczyła o tym, że członkowie partii zdają sobie doskonale sprawę z tego jak wielkie znaczenie ma akcja sprawozdawczo-wyborcza w Ludowym Wojsku Polskim.

Towarzysze partyjni rozumieją dobrze, że akcja sprawozdawczo-wyborcza nie tylko da nową wyborcom i egzekutywom lecz przyczyni się w dużym stopniu do podniesienia na wyższy poziom pracy partyjnej.

W trakcie zebrania jeden z towarzyszy przeczytał punkt uchwały Biura Org. KCPZPR mówiący o krytyce i samokrytyce. Po czym sekretarz Podstawowej Organizacji Partyjnej omówił wielkie znaczenie krytyki i samokrytyki mówiąc między innymi:

„Bolszewicka krytyka i samokrytyka — to nienaruszalne prawo naszego życia partyjnego, to

siła napędowa rozwoju, to wypróbowany środek bolszewickiego wychowania komunistów, to oręż w walce o nieustannie doskonalenie całej naszej pracy”.

Konieczne jest, aby nasze partyjne zebranie sprawozdawczo-wyborcze przebiegało pod znakiem bolszewickiej krytyki i samokrytyki, aby wszyscy członkowie partii mogli wykorzystać swoje zagwarantowane statutem prawo „krytykować na zebraniach partyjnych każdego pracownika partii”, aby śmiało i zdecydowanie ujawnić braki w działalności naszej organizacji partyjnej.

Z kolei zabrał głos tow. Dąbrowski mówiąc, iż nie skrytykować członka partii, który popełnił błędy w pracy — znaczy wyrządzić mu wielką krzywdę, a w naszej organizacji partyjnej słabo walczymy o rzeczową bolszewicką krytykę i samokrytykę.

Tow. Hrynkiwicz zwrócił uwagę, że egzekutywa zbyt mało interesowała się takimi towarzyszami, którzy słabo stali w wyszkoleniu politycznym i bojowym. Egzekutywa mało dawała zadań indywidualnych, szczególnie obecnie w okresie nadchodzącej akcji sprawozdawczo-wyborczej, a przecież praca indywidualna przeprowadzona przez członków egzekutywy, pracowników aparatu

partyjno-politycznego, pomaga członkom partii w przygotowaniu zebrań sprawozdawczo-wyborczych, równocześnie mobilizuje do szybkiego usuwania istniejących braków i niedociągnięć.

Dotychczas jak stwierdził jeden z oincerów na zadnym z zebrań partyjnych towarzysze, nie krytykowali swego dowódcy i zastępcy pododdziału. Sekretarz Podstawowej Organizacji Partyjnej tow. Jaskuła wyciągnął z tego słuszne wnioski, że każdy członek partii ma prawo ustosunkować się do działalności pracowników partyjno-politycznych, każdego członka i kandydata partii, że nie wolno krytykować rozkazów, oraz zarządzeń dowódców i przełożonych — jeżeli natomiast dowódca i oficer polityczny sam źle wykonuje rozkazy wyższych przełożonych, jego błędy można i należy krytykować.

W dyskusji towarzysze wykazali wielką troskę o zachowanie demokracji, wewnątrzpartyjnej, która jest szczególnie ważnym czynnikiem w okresie gdy ustępują stare władze partyjne a następuje wybór nowych.

Pod koniec zebrania sekretarz tow. Jaskuła podsumował dyskusję, omówił całokształt wyborów, wyjaśniając przy tym pozostałe niejasności jakie nurtowały towarzyszy.

„M”

grupie za której pracę odpowiedzialny jest towarzysz Seńkowski, a do której należą towarzysze: Szelepaiko, Noga, Nagły i Sermak praca jest dobrze postawiona. Towarzysze ci rozumieją jak ważnym wydarzeniem w życiu organizacji partyjnych są wybory do jej władz. Towarzysz Seńkowski nie ogranicza się wyłącznie do wykonania swego zadania, pracuje wiele więcej, przypomina towarzyszom z którymi pracuje o obowiązkach statutowych członka partii. Towarzysze ci wspólnie analizują swą całoroczną pracę, omawiają dobre i złe strony komitetu i egzekutywy, analizując równocześnie to, co sami w ciągu roku zrobili dla partii, dla podniesienia poziomu wyszkolenia bojowego i politycznego, dla walki z przejawami pijanstwa i naruszaniem dyscypliny wojskowej.

Tow. Seńkowski jest w ciągłym

kontakcie z komitetem i zastępcą do spraw politycznych tow. Danielczukiem od którego dostaje wskazówki, konkretną pomoc i materiały.

Duże zainteresowanie się towarzyszy partyjnych wyborami, świadczy że praca tych kół pomoże organizacjom partyjnym w naszej jednostce, dobrze przygotowac się do zebrań sprawozdawczo-wyborczych.

Towarzysz Seńkowski ponadto sumiennie przygotowuje się do zorganizowania kilku pogadanek na temat krytyki i samokrytyki, wiedząc o tym jak ważną rolę winna odegrać ona na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych jako niezbędny czynnik do wytknięcia wszystkich błędów i wskazania nowym władzom właściwego kierunku w pracy.

mat Stefan Sacewicz

Narada przodowników wyszkolenia wykazała ich głęboką świadomość polityczną

W dniu 17. II. odbyła się narada przodowników wyszkolenia jednostek pływających, która miała na celu omówienie dotychczasowych osiągnięć, wymianę doświadczeń oraz sposoby usunięcia istniejących niedociągnięć. Otwarcia narady dokonał oficer **Tauzowski**, który w obszernym referacie omówił cele i zadania stojące przed przodownikami w Marynarce Wojennej. Podkreślił on, że przodownictwo rozwinięte na tak szeroką skalę może tylko istnieć w armiach nowego typu, w armiach służących interesom ludu pracującego.

„Zródłem przodownictwa jest ludowy patriotyzm cechujący żołnierza i wyrażający się w nowym stosunku do służby, który wypływa z nowego socjalistycznego stosunku do pracy polskiej klasy robotniczej, który codziennie jest widoczny w osiągnięciach w odbudowie kraju i budownictwie socjalizmu.”

Po referacie rozwinęła się dyskusja w której zabierali głos przodownicy z poszczególnych jednostek dzieląc się swymi doświadczeniami odnośnie metod pracy, a zarazem wykazując istniejące niedociągnięcia i błędy.

Mat Kowalski, mówiąc o przebiegu prac remontowych, stwierdził że dużą pomocą w usprawnieniu i przyspieszeniu prac re-

montowych są wspólne narady przodowników stoczni z załogami okrętów. Umożliwiają one bowiem szerokie korzystanie z doświadczeń stoczniovców.

Poważną rolę w pracach remontowych odgrywają przodownicy wyszkolenia, członkowie partii i ZMP-owcy, którzy przykładem swym mobilizują wszystkich pozostałych członków załogi do jak najlepszego wykonania prac.

Poza tym mat Kowalski zwrócił uwagę na czujność, jaką winno się zachowywać pracując razem z pracownikami cywilnymi.

Charakterystyczną była wypowiedź mata Kainki, w której podkreślił, że każdy przodownik musi być żołnierzem świadomym, świadomością bowiem jest dźwignią ruchu przodownictwa. Mat Kainka zwrócił też uwagę na właściwy dobór przodowników, powieścił, że właściwy sąd o każdym marynarzu może tylko wydać bezpośredni przełożony, organizacja partyjna i ZMP-owska, dlatego też przy typowaniu przodowników wyszkolenia należy bezwzględnie wziąć pod uwagę te czynniki.

Dyskusja, obok dobrych stron wykazała również niedociągnięcia ze strony organizacji partyjnych i ZMP-owskich na niektórych okrętach. Członkowie tych

organizacji nie potrafili niejednokrotnie wpłynąć na swych towarzyszy czy kolegów i wskazać im istotnej drogi do przodownictwa. Poza tym ruch przodownictwa nie wszędzie jest dobrze zorganizowany, a przodownicy nie są odczani należytą opieką.

Po zakończeniu dyskusji zabrał głos przedstawiciel Zarządu Politycznego uwypuklając szczególnie wielkie znaczenie świadomości politycznej w kształtowaniu przodowników, oraz jej wpływ na wzrost szeregów przodowników.

„Każdy przodownik musi być doskonałym specjalistą, na którym winni się wzorować wszyscy pozostali marynarze, dlatego też musi być prowadzona na szeroką skalę wymiana doświadczeń między przodownikami. Ruch przodownictwa winien być zorganizowany” — powiedział przedstawiciel Zarządu Politycznego.

Narada wykazała głęboką świadomość polityczną przodowników.

Na zakończenie oficer **Tauzowski** życzył wszystkim przodownikom dalszych osiągnięć w służbie nad podnoszeniem gotowości bojowej jednostki.

R. N.

Tylko do użytku wewnętrznego w jednostkach Marynarki Wojennej. Poza teren jednostki nie wyciągać.

Występy zespołów artystycznych wychowują marynarzy w duchu nierozdzielnej braterstwa broni z Armią Radziecką

W drugim dniu przeglądu amatorskich zespołów artystycznych Marynarki Wojennej wystąpiły cztery zespoły świetlicowe. Zespół z jednostki oficera Fulary poświęcił swój występ 6 letniemu istnieniu Polski Ludowej. Zespoły jednostek gdzie zastępcami do spraw politycznych są oincerowie Lewandowski i Wypiórczyk, treść swoich występów poświęciły wielkiej Armii Radzieckiej. W pieśniach, recytacjach, muzyce wyrażały wielkie bohaterstwo żołnierzy radzieckich. Pieśni obrazowały piękno socjalistycznej ojczyzny, którą każdy żołnierz radziecki miłuje, broni rozumiejąc że broni socjalizmu.

Przez poszczególne części występów zespoły pokazały prostotę, skromność, hart i samozaparcie, głęboką miłość do ojczyzny i dumę narodową, pokazały te wartości jakie posiada naród radziecki i jego bohaterstwa Armia. Każdy człowiek radziecki w okresie wojny czy pokoju, w armii czy w życiu cywilnym, często dokonując czynów, które zastugiwały na imię bohaterstwa. Niektóre numery występów jeszcze bardziej zbliżyły nam postać żołnierza radzieckiego, pokazały jaki on jest w codziennym znoju i trudzie, jaki jest w chwilach walki i bohaterstwa poświęcenia.

Dobre powiązanie historycznych walk Armii Radzieckiej z pokojowym budownictwem dało możliwość zrozumieć marynarzom, że wszyscy ich bracia czerwonoarmiści wychowani i żyjący w nowym ustroju mają cechy zdobyte w codziennym trudzie komunistycznego budownictwa — te cechy, które stopniowo zdobywają marynarze w szeregach Ludowej Marynarki Wojennej.

Recytacja zbiorowa „Armia Czerwona” ze wstępem melodyjnym „Pieśń o Ojczyźnie” była dobrze wykonana przez zespół oficera Wypiórczyka. Satyry polityczne jakie miał w programie ten zespół, były przestarzałe. Poruszały one małoaktualne zagadnienia z życia politycznego, a niekiedy fałszywie je naświetlały np. iraszka o Czang-Kaj-Szoku.

Wiersz „Do ataku” był najsłabszym numerem tego zespołu. Bojowe pieśni Armii Radzieckiej chór wykonał stosunkowo dobrze.

Montaż „Mazura” i „Krakowianka” to dobrze przygotowane tańce przez zespół oficera Sobczyka. Kostiumy tego zespołu o żywych lu-

dowych kolorach zasługują na uznanie.

Z kolei wystąpił zespół oficera Fulary. Temat występu „6 lat istnienia Polski Ludowej”. Dobrą stroną zespołu były trznie dobre recytacje i ściśle związane z tym pieśni. Zespół ten powinien mieć w programie „Pieśń o Planie 6-letnim”, to oświetliłoby bardziej budownictwo podstaw socjalizmu w naszym kraju. Mało poświęcono uwagi zagadnieniu czujności. Wiersz znalazła odcięcie tylko w jednej pieśni. Ogólnie zespół ten miał dobrze, treściwie przemyślany program. Ostatni wiersz i „Kantata o Stalinie” zostały wykonane na dobrym poziomie artystycznym.

Ostatni występujący zespół z jednostki of. Lewandowskiego w poniedziałkowej eliminacji miał młody, ale dobrze grający zespół muzyczny, oraz stosunkowo nieliczny lecz dobrze śpiewający chór.

Dotychczasowe zespoły dobierały satyry o słabej treści politycznej, która nie spełniała przeznaczonej roli. Przecież satyra polska nie składa się z jednej redakcji Szpilek wydawanych w 1949 r. czy 1950 r. „Trybuna Wolności” i wiele innych pism prowadzi swoje kolumny satyryczne, gdzie można znaleźć często dobre utwory. Trzeba umiejętnie dobierać prozę satyryczną, gdyż w niektórych wypadkach, a szczególnie w wydawnictwach Szpilek z 1948 1949 r. a częściowo i 1950 r., są utwory satyryczne, mało bojowe nie podkreślające realnej problematyki walki klasowej. Dlatego należy wybierać satyrę aktualną i analizować ją z punktu widzenia wychowania kadr marynarskich.

Dotychczas jedynie tylko zespół jednostki gdzie z-cą jest of. Lewandowski miał dość trafnie dobrane utwory satyryczne, które sprytnie wysmiewały knowania imperializmu. Żywo deklamowane przez bosmana Grzeszkowiaka, spełniły swoje zadanie.

Ogólnie z występujących zespołów zasługują na wyróżnienie niektóre zespoły chóralne i muzyczne. Wielu młodych marynarzy, którzy występowali w drugim dniu eliminacji ma przed sobą duże perspektywy rozwojowe w dziedzinie muzyki, śpiewu i recytacji jak mat Lis, niektórzy marynarze z chóru i zespołu muzycznego ostatnio występującego zespołu i inni.

St.

była wyrazem uznania dla przodujących w służbie, pracy i dyscyplinie marynarzy i podoficerów.

Każdy punkt programu — wiersz, piosenka, utwór muzyczny — dedykowano poszczególnym przodownikom.

Padają nazwiska wzorowych marynarzy, członków PZPR i ZMP, którzy pracą swą przyczyniają się do umocnienia siły Ludowego Wojska Polskiego, do utrwalenia pokoju: mat Woldan, mat Kainka, mat Jelesniwski, st. mar. Gasiński, mar. Cykowiak, mar. Drażkowiak, mar. Kocęba, i wielu innych.

Do najlepszych punktów programu należały niewątpliwie — fragment poematu Wł. Broniewskiego — „Słowo o Stalinie”, wykonany przez of. Daszute. Mocne słowa utworu dźwięczą w sali jak stal.

Kiedy recytujący mówi: „Chwała imieniu Stalina! Pokój światu, pokój...” zrywa się burza niemiłkających oklasków.

Drugim dobrze oddanym utworem był wiersz „Imperialiści” w wykonaniu st. mar. Jankowskiego.

Ładnie śpiewał chór pod kierownictwem st. mar. Strzałkowskiego, dobry był zespół akordeonistów ze st. mar. Rojkiem na czele.

W dniu dzisiejszym dalszy ciąg występów.

Koz.

Trzeci dzień eliminacji zespołów artystycznych Marynarki Wojennej rozpoczęła jednostka gdzie zastępcą dowódcy jest of. Muklewicz. Zespół tej jednostki wystąpił z wieczornicą, poświęconą Wielkiej Ofensywie Styczeniowej, która przyniosła wolność naszej ojczyźnie, wyzwolenie społeczne ludziom pracy.

W krótkim, ale dobrze dobranym programie, przedstawiono bezgranicznie bohaterstwo żołnierzy radzieckich — żołnierzy wolności, postępu i pokoju, żołnierzy-obronców mas pracujących.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że zespół tej jednostki przygotował rzeczy nowe, mniej znane — o wysokich wartościach artystycznych i ideologicznych — np. „Ojczyzna moja” — Nowikowa, „Ruszymy dziś w drogę” — Siedoja czy „Pieśń o przyjaźni polsko-radzieckiej” — polskiego kompozytora Maklakiewicza.

Trafnie dobrane były również wiersze: „Kraków 18 stycznia 1945 roku” — T. Kubiaka, który recytował st. mar. Sapieryński, „Zima 1945 roku” — Jastruna, w wykonaniu marynarza Rzeszutka, i Ostrowskiego „Marsz zwycięstwa”, recytowany przez st. mar. Sadowskiego.

Drugim zespołem, występującym w dniu wczorajszym był zespół artystyczny pod kierownictwem of. Duszyńskiego. Wieczornica przygotowana przez artystów-amatorów tej jednostki,